

de

Vaandel

drager

66

Jaargang 19 - Juli 2003

Van de redactie

Welkom thuis!

Tekst: Hans Sonnemans, hoofdredacteur

Dinsdagmiddag 6 mei 2003: het is prachtig weer. Rond drie uur in de middag wordt het steeds drukker in de aankomst- en vertrekhal van de vliegbasis Eindhoven. Het gebouw is eigenlijk een klein militair Schiphol en doet in niets meer denken aan de geïmproviseerde hangar in de eerste uitzendjaren. De vierde en meteen ook grootste rotatie van SFOR13 komt die middag aan. De hal stroomt vol met relaties, kinderen, familieleden, vrienden en collega's van de vele tientallen mannen en vrouwen die terugkeren uit het uitzendgebied. Er worden bloemen megedragen, versierde borden en spandoeken.

De voorzitter van de Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene", generaal-majoor bd Rudi Hemmes, is al weer voor de vierde keer present. Net als bij IFOR2 en SFOR5 is hij telkens aanwezig om de mannen en vrouwen van het bataljon persoonlijk te verwelkomen. De lange reis vanuit zijn woonplaats 's Gravenhage neemt de bijna 80-jarige generaal voor lief. Hij moet er staan! Uiteraard op het platform, zodat hij de gelegenheid heeft om iedereen persoonlijk de hand te drukken.

De spanning in de hal stijgt als het eerste vliegtuig aankomt. Het lijkt veel te lang te duren voordat de eerste militairen de paspoortcontrole hebben gepasseerd en de bloemen van het Thuisfrontcomité in ontvangst hebben genomen. Dan lopen ze de hal in, op zoek naar de bekende gezichten. Als redacteur van een regimentsblad loop je eigenlijk in de weg: alleen de directe relaties en de kinderen zijn belangrijk. Een aantal bekenden krijgen een snelle hand. Iedereen wil zo snel mogelijk naar huis en dat is goed te begrijpen.

"Welkom thuis!"

Het is een prachtig gezicht: al die blijde en opgeluchte gezichten. Ze zijn allemaal weer veilig terug uit het uitzendgebied. Eerst genieten van een paar weken verlof en daarna weer aan het werk in "het Oirschotse Zand".

Voor de mannen en vrouwen van de Bravo compagnie begint het avontuur pas. Ze nemen deel aan SFOR14. De redactie wenst hen veel succes en een even goede en succesvolle missie met een behouden thuiskomst.

In deze Vaandeldrager blikken we uiteraard nog terug op de uitzending. Onder meer door een persoonlijk verslag van onze eindredacteur Nelleke Swinkels. Verder vinden de diverse verenigingen hun eigen plek in ons gezamenlijke regimentsblad. Ik wens u weer veel leesplezier!

Colofon

Jaargang 19, nummer 66
De Vaandeldrager verschijnt
ieder kwartaal in een oplage
van 2.250 exemplaren en
wordt verspreid via
controlled circulation

Hoofredactie:

Hans Sonnemans
e-mail: j.sonnemans@chello.nl

Eindredactie:

Nelleke Swinkels - van de Vorst
e-mail: nellekeswinkels@planet.nl

Redactie:

LKol. Harold Jacobs
Maj Emil Kaspers

Redactieadres:

Redactie De Vaandeldrager
Postbus 33
5688 GZ Oirschot
tel. 040-2665662
e-mail: 17painfbat.st.sl.stooperszkn02@
rnla.mindef.nl

Vormgeving en druk:

Drukkerij Gianotten B.V., Tilburg

© Copyright:

Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

Uitgave:

Drukkerij Gianotten B.V.,
Bredaseweg 61, Postbus 9228
5000 HE Tilburg
telefoon: 013 542 50 50
fax: 013 535 91 75
email: info@drukkerijgianotten.nl

Fotografie:

Archief museum
Nelleke Swinkels - van de Vorst
17Painfbat Bosnië
Sectie Communicatie,
13 Gemechaniseerde Brigade

Coverfoto:

Eindelijk weer thuis!!

Website:

www.fuseliers.net

Inhoudsopgave

Van de redactie

- Welkom thuis!

Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

- Een gelukwens voor het bataljon 2

Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

- Bosnië, Wageningen, Hedel, Roermond en onze reünie 3
- Nieuws van de penningmeester 5
- Overleden leden vereniging van Oud-strijders 5

Vereniging van Indië-bataljons Garderegiment Prinses Irene

- Terugblik op de Algemene Bestuurs- en Ledenvergadering 6
- In Memoriam 6
- Parade Wageningen 5 mei 2003 7

Zesde bataljon GRPI

- Sireentje nr. 49 8

Vijfde bataljon GRPI

- Nieuws van het Vijfde Bataljon GRPI 10

Vierde bataljon GRPI

- Nieuws van het Vierde Bataljon GRPI 12

Zevende bataljon GRPI

- Bataljon Berdjalán 13

Regimentsflitsen

- Samen uit, samen thuis... 15
- Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI 16
- Bezoek aan Bosnië 17
- Terugkeer SFOR 13 21
- Medaille-uitreiking 22
- Een huwelijk in ceremonieel tenue 22
- Regimentskalender 2003 23

Bataljonsnieuws

- Humanitaire steun Busovaca 24
- De Emerald expeditie 25
- Mijn eerste indruk 26
- Navo peleton 17Painfbat GFPI op oefening bij KCT 26
- Dovercourt 27

Genootschap Vrienden van de Fuseliers

- Lourdes, de hemel op aarde! 29

Uit het museum

- Bijzonder vaandel voor Museum Brigade en Garde 31

Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

Een gelukwens voor het bataljon

Tekst: Guus van Leeuwe
Voorzitter Stichting Brigade en Garde

Op 1 april jl., neen, geen grap, stapte ik op uitnodiging van Genm der Fuseliers Kees Nicolaï namens de KI, op vliegveld Eindhoven in een Hercules van onze Klu, in goed gezelschap van Genm bd Rudy Hemmes, Nelleke Swinkels (lid van ons Stichtingsbestuur en eindredacteur van dit blad, voor degenen die haar niet kennen) en Kol Hans van der Louw, voor een 4-daags bezoek aan "ons" bataljon, 17 NI Mechbat GFPI. In het kader van het stabiliseren van de situatie in Bosnië verrichtten zij voor een half jaar taken aldaar. Ik heb daar mijn ogen uitgekeken, zoals dat wel wordt gezegd, niet alleen naar wat mensen elkaar hebben kunnen aandoen een aantal jaren geleden, maar vooral naar hoe het er nu aan toe gaat in dat deel van het land waarvoor "onze jongens en meisjes" verantwoordelijk waren. Ja, waren, want ze zijn inmiddels allen gelukkig weer veilig terug in Nederland en genieten, op het moment dat ik dit schrijf, van hun welverdiende "ontschepingsverlof". De rust en kalmte, de humor, maar vooral de professionaliteit van alle leden van het bataljon, van hoog tot laag en op alle locaties, deed ons zeer goed en bleek zich ook terug te betalen in de toestand van de Nederlandse sector, die ten voorbeeld aan de andere deelnemende landen in Bosnië was gesteld.

De goede indruk die het bataljon maakte was ook anderen opgevallen zoals ik ondertussen een enkele maal vernam. Een gelukwens voor de prima uitvoering van de taken is voor het bataljon en dus ook de Fuseliers zeer zeker op zijn plaats (goed voorbeeld doet goed volgen!!!). SFOR 13, zoals de uitgezonden eenheid in het jargon heette, dus weer terug, SFOR 14 is er inmiddels al weer zo'n maand. Daarvan maakt "onze" B-cie (+) deel uit. We wensen hen een

even zo'n goede tijd toe in dat toch erg langzaam weer normaliserende land en uiteraard, wel zo belangrijk, een behouden terugkeer!

Het bestuur van de Stichting moet nu echt maatregelen nemen om te voorkomen dat we failliet gaan aan de uitgifte van de Vaandeldrager. De afgelopen anderhalf jaar hebben we ongeveer 10.000 Euro ingeteerd! Daarmee is de bodem van de kas niet alleen in zicht, maar erger nog, hij is bereikt! Uitgangspunt was: een blad voor en door iedereen van ons regiment. Al eerder heb ik in deze kolom geschreven over de hoge financiële nood, maar tot nu toe hebben we het met onze reserves kunnen redden zonder aan voornoemd uitgangspunt te moeten tornen. Helaas kan dat niet langer en zullen we de tering echt naar de nering moeten zetten. In een ingelaste vergadering op 10 juni is er besloten om in ieder geval de nummers 66 en 67 nog op de oude wijze uit te geven. Dat zijn verplichtingen die we naar de drukker hebben. We zullen moeten bezien of het blad daarna in een vereenvoudigde versie kan worden uitgegeven om de benodigde besparingen te bereiken. Verder zal het werven van advertenties alle aandacht moeten hebben. In totaal hebben we per jaar € 4500,- extra nodig, naast de huidige inkomsten(!), om de tekorten te dekken. Geen sinecure! Dus, beste lezers, als u op wat voor manier dan ook aan de oplossing van die uitdaging kunt bijdragen (advertenties!), wendt u tot de redactie of de bestuursleden van Stichting Brigade en Garde.

Ik wens u desondanks, allen een prettige vakantie toe!

Vereniging van Oud-strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

Voorzitter: R.W. Hemmes, Thorbeckelaan 74, 2564 BS 's-Gravenhage
Secretaris: F.C. van der Meeren, Noordsingel 23, 4611 SB Bergen op Zoom
Penningmeester: H. van Beers, Pr. Clausstraat 60, 4761 AM Zevenbergen
Gironummer 1.999.533 V.O.S. Prinses Irene Zevenbergen
E-mail: vos.prinsesirene@12move.nl

Bosnië, Wageningen, Hedel, Roermond en onze reünie

**Tekst: Rudi Hemmes, voorzitter van de
Vereniging van Oud-strijders van de Koninklijke
Nederlandse Brigade Prinses Irene**

Toen de vorige Vaandeldrager bij u in de brievenbus viel waren de voorzitter van de Stichting Brigade en Garde, Brigade Generaal van Leeuwe, onze eindredacteur van de Vaandeldrager, Mevrouw Swinkels en ik bij 17 (NL) MECH BAT GFPI in Bosnië. Wij waren meegevraagd als gast van kolonel Van der Louw, voormalig Commandant van het Garderegiment Prinses Irene, thans Chef Staf van de 13e Brigade. Wij hebben in Bosnië genoten van de gastvrije ontvangst en van het weerzien van de maatjes in Bugojno en op de verschillende posten. Wij waren onder de indruk van de sublieme wijze waarop het bataljon zijn taak uitvoert. Er is duidelijk een vooruitgang te constateren in de stabiliteit van het land, mede dankzij de voortreffelijke inzet van alle personeel. U vindt elders in deze Vaandeldrager een uitgebreid verslag van onze reis door Nelleke Swinkels.

Eind april, begin mei is het personeel van ons 17e Bataljon Garde Fuseliers Prinses Irene weer in goede welstand teruggekeerd in ons land. Ik had het voorrecht allen op het vliegveld Eindhoven weer welkom thuis te mogen heten en een goed verlot toe te wensen. In dezelfde

weken ging, in vijf shifts, de Bravo Compagnie naar Bosnië, ingedeeld bij 11 Tank Bataljon. Ik heb alle Fuseliers, mede namens u allen, een goed verblijf in Bosnië en een behouden thuiskomst toegewenst.

Op 5 mei was het in Wageningen weer druk als vanouds. Veel deelnemers, veel toeschouwers langs de weg en een stralende Prins Bernhard, die het kennelijk heerlijk vond zoveel oude makers voorbij te zien trekken. Jammer dat er van

Met de HIP naar Bugojno.

ons maar 15 mannen opkwamen. Worden we werkelijk allemaal zo oud dat we niet meer in Wageningen kunnen defileren? De aanwezige oud-strijders van onze vereniging deden het prima. De camera van de TV draaide weer net weg toen we in de verte in beeld kwamen. Toen de camera weer terugdraaide was er nog net een staartje van het detachement van de fuseliers te zien. Onze makkers en de mannen van de Indië-bataljons waren toen net voorbij, jammer.

In de vorige Vaandeldrager meldde ik u dat de plaquette, waarop de namen van de in Hedel gesneuvelden, wat groter is uitgevallen. Het is nu een waardig stenen monument van een meter of twee in de breedte, dat in goed overleg met de gemeente een mooie plaats krijgt, vlak bij de plaats waar de plaquette destijds was bevestigd. Wij zijn de Genie erkentelijk voor het opduiken van paal 26.1 uit de Maas, waarbij de Brigade destijds is geland en voor de hulp met het vervoer en de plaatsing van het monument. Paal 26.1 is in het monument verwerkt en het geheel is indrukwekkend geworden. Verschillende oud-strijders hebben op giro 1999533 van VOS Prinses Irene te

Zevenbergen een donatie gestort, waarvoor wij heel dankbaar zijn. Op 10 juni wordt het monument in Hedel onthuld. Helaas kon de gemeente Maasdriel niet alle oud-strijders uitnodigen. Ik hoop dat daar begrip voor kan worden opgebracht. Een verslag van deze plechtigheid kan pas in de volgende Vaandeldrager worden opgenomen.

Op 26 juni zou in Roermond het monument voor de gevallen in vredesoperaties worden onthuld. Die onthulling is voor onbepaalde tijd uitgesteld. De verschillende instanties, die bij dat monument waren betrokken, zijn het niet eens geworden over de plaats, waar het monument moet komen, in Roermond. Daar horen wij van als dat is opgelost.

Intussen maken wij ons weer op voor het bijwonen van onze jaarlijkse reünie in Oirschot op 10 juli. Ik hoop dat velen gebruik kunnen maken van de extra mogelijkheden voor vervoer en dat de reünie druk zal worden bezocht.

Ik kijk naar u uit!

Monument in Hedel.

Nieuws van de penningmeester

Tekst: Henk van Beers

In deze uitgave van de Vaandeldrager twee berichten van uw penningmeester, een over de terugkeer van ons aller bataljon en een over de financiën.

De “club” van Jacobs is terug

Peace-keeping op z'n Brabants, een kommeke koffie erbij en maar luisteren en kletsen, ondersteund door een tolk.

Een manier van aanpak welke de aandacht trok en wellicht model kan gaan staan voor volgende generaties. Kranten, tijdschriften en persoonlijke emails zorgden voor publiciteit. Het beeld van de wijkagent in dagen van wederopbouw en de zucht naar verandering.

Mannen, vrouwen, hartelijk dank voor de wijze waarop wij als ouderen iets konden horen en zelfs zien op de web-sites. Jammer genoeg ben je dan toch geneigd vergelijkingen te trekken met je eigen uitzending zo'n 57 jaar geleden. Tijden

veranderen, omstandigheden veranderen, mensen veranderen niet doch leven onder die veranderende beelden.

Houdt de moed erin en draag daardoor een steentje bij aan vorming van betere tijden.

Contributie betalen!

Helaas, ook al begint het me telkens tegen te staan, het moet er maar weer een keer uit.

Beste mensen, als je lid bent van een vereniging, dan behoort contributiebetalen er nog steeds bij. Als u ons gemachtigd hebt, is er geen vuiltje aan de lucht. Wanneer u zelf wilt blijven betalen, geen bezwaar, maar doe het dan ook en laat ons niet blijven aankijken tegen alsmaar groeiende achterstanden met als gevolg van de bestuursbesluiten, afschrijving als lid van de vereniging. Het bedrag is bekend, het gironummer is nog steeds 1.999.533 ten name van penningmeester V.O.S. Prinses Irene te Zevenbergen. We kijken uit naar uw storting.

Overleden leden Vereniging van Oud Strijders Kon. Ned. Brigade Prinses Irene

Met diep leedwezen namen wij kennis van het overlijden van de volgende leden van de Vereniging van Oud-strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene.

S. Dukker	Amerika	28-12-2002
Mw. V. Weerheym - Henry	Den Haag	25-03-2003
J. Keizer	Congleton	26-03-2003
Mw. L. Starink - Vleeming	Velp	30-03-2003
J. Hagen	Amsterdam	31-03-2003
H. Steinbrecher	Berlijn	05-04-2003
A. Willemsen	Westervoort	22-04-2003
J. Pais	Amerika	28-04-2003
Mw. H. Dechesne - Koets	Aerdenhout	30-05-2003

Bij overlijdensgevallen (van leden van bovengenoemde vereniging) graag bericht aan:
F.J. Bakx, Postbus 80, 4840 AB Prinsenbeek.

Vereniging van Indië-bataljons van het Garderegiment Prinses Irene

Secretariaat:
Nic. Beetsstraat 29
6901 LW ZEVENAAR
0316 524002

Terugblik op de Algemene Bestuurs- en Ledenvergadering

Tekst: Wim ter Horst

De Algemene Bestuurs- en Leden vergadering van de Vereniging Oud Strijders van de Indië Bataljons van het Garde Regiment Prinses Irene vond dit jaar plaats op dinsdag 15 april 2003.

Ondanks het feit, dat deze ALV in Vaandeldrager nummer 65 stond aangekondigd, waren er toch slechts 25 leden aanwezig. Het was bijzonder prettig, dat daarnaast ook nog 3 ereleden van de vereniging aanwezig waren, te weten Kolonel H. van der Louw, Overste W. Verweij en Majoor P. Aerts. Deze laatste was toevallig een paar dagen met verlof in Nederland (Maj Aerts is op dit moment nog gestationeerd in het Midden Oosten) en kwam samen met Overste Verweij even aanwippen in Oirschot om de vergadering bij te wonen (applaus).

Zeven leden hadden zich afgemeld wegens ziekte en het erelid Kolonel Vermeij had bericht van verhindering gestuurd.

Nadat de voorzitter Jan Elbers iedereen welkom had geheten werd de vergaderagenda afgewerkt.

De uitgebreide notulen (3 A-viertjes) zijn inmiddels aan de secretaris van respectievelijk 3, 4, 5, 6 en 7 Irene toegestuurd.

Mocht iemand belangstelling hiervoor hebben, dan zijn ze in te zien bij de secretaris van hun vereniging. De agenda kon vrij vlug worden afgewerkt, zodat er om ongeveer 13.00 uur kon worden geluncht en een ieder nog ruim vóór de spits weer vanuit Oirschot kon vertrekken en de thuisreis aanvaarden.

In Memoriam

Tekst: Jan Elbers

Geachte sobats, helaas hebben wij de droeve plicht om u in kennis te stellen van het overlijden op 31 mei 2003 van de echtgenote van de commandant van onze Parade Eenheid, Mevr. R. H. Karens -Bekkering. Zij was een trouwe bezoeker van de evenemen-

ten waaraan het detachement deelnam. Ook op de reünies van het 6e Bataljon ontbrak Roelie zelden. Gaarne wensen wij de nabestaanden, doch in het bijzonder Martien, heel veel kracht en sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare echtgenote, moeder en oma.

Parade Wageningen 5 mei 2003

Tekst: Wim ter Horst

Maandag 5 mei 2003. De herdenking van de bevrijding te Wageningen, met als hoogtepunt het defilé, dat nog steeds wordt afgenomen door Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard. De Paradegroep van de Vereniging van Oud Strijders van de Indië Bataljons GRPI, onder leiding van Martin Karens (6 Irene), was naast de Brigade en de parate Fuseliers, met een groep van ruim veertig man aanwezig om deel te nemen aan dit defilé.

Zoals gewoonlijk was de ontvangst weer in een bijzonder grote tent, geplaatst bij de Junus Hof te Wageningen, alwaar elke deelnemer, van deze groep, van Jaap Regts (5 Irene) een lunchbon en een consumptiebon kreeg uitgereikt (verstrek door Defensie), alsmede een paar witte handschoenen om tijdens het defilé te dragen.

De handschoenen waren aangeboden door een sponsor, waarvoor Jaap van 't Hart (6 Irene) had bemiddeld. Het aantal deelnemende veteranen was dit jaar in zijn totaliteit weer groter dan vorig jaar.

Er liepen zo rond de 3600 Veteranen mee, aangevuld met ruim 500 muzikanten. Het wachten in de grote tent werd opgeluisterd door onder andere de Arnhemse Politie Kapel, met zangeres.

Toen uiteindelijk het defilé begon was het inmiddels 16.00 uur geworden. Het was weer één grote happening.

Duizenden mensen, jong en oud, langs de route van de Junus Hof, langs Hotel de Wereld en weer terug.

Het applaus en handgeklap hield niet op, de groep werd als het ware gedragen over de straat en langs het defileerpunt. Soms 8, 9 of 10 rijen dik, stond het publiek al applaudisserend langs de gehele route.

Mensen hingen uit de ramen van de huizen en strooiden met confetti. Kortom het was weer een fantastische dag in Wageningen.

ZKH Prins Bernhard was bijzonder ingenomen met het gehele defilé . Hij liet dat duidelijk blijken, door zijn duim op te steken, of met in elkaar gevouwen handen te groeten en te wuiven naar de voorbij marcherende veteranen.

Het is bijna onvoorstelbaar, dat iemand op zo'n hoge leeftijd, dit nog kan volhouden.

Maar onder de defilerende militairen was er één, die nog een aantal jaren ouder was. Hij liep mee als deelnemer bij de Vomi , trots met zijn leeftijd "100" op de borst gespeld.

Onze groep heeft goed werk laten zien en heeft een heel goede parade gelopen, waarvoor Martin wel een compliment heeft verdiend.

Na afloop bedankte Theo van Alst (4 Irene) alle deelnemers en sprak de verwachting uit, dat we volgend jaar met een nog grotere groep zullen deelnemen.

Contactblad van het 6e Bataljon Garderegiment “ Prinses Irene “

Reüniecomité

Het reüniecomité wordt gevormd door de sobats:
Jan Elbers, Kluizeweg 264, 6815 EJ Arnhem tel.
026-3514227.

Harry Vleeming, St. Willibrorduslaan 8, 6931 ES
Westervoort tel.026-3118271

Piet Peters, Kasteelsepad 7, 6686 EX Doornenburg
tel. 0481-423410.

Fred Muskee, Eilandplein 266, 6922 EP Duiven tel.
0316-280014.

Rekening bij de Rabo-bank, Arnhem onder nr.
15.86.65.996, alsmede gironummer 19.30.405.

Beide rekeningen staan ten name van reünieco-
mité 6 GRPI te Arnhem.

zich laten vergezellen door een familielid of ken-
nis. Wij rekenen op uw komst!!!

Het is mogelijk om aan de Stichting
Dienstverlening Veteranen te verzoeken om toe-
zending van een vrij vervoerbewijs van de
Nederlandse Spoorwegen. Het adres van deze
stichting is: Postbus 250, 3940 AG Doorn. In de
brief dient u wel te vermelden de datum en de
plaats van de reünie.

Programma

Om circa 11.00 uur zal Jan Elbers de reünisten
welkom heten, waarna het woord zal worden
gevoerd door de Regimentscommandant,

De 17e Bataljonsreünie

Tekst: Jan Elbers

Deze zal worden gehouden op donderdag 25 sep-
tember a.s. in de Kempenzaal van de Genmaj. de
Ruyter van Steveninck - kazerne te Oirschot.
Tussen 9.00 uur en 10.30 uur wordt u daar ver-
wacht, koffie en thee met een warm worsten-
broodje staat dan klaar. De leden van het reünie-
comité nodigen u en uw partner gaarne uit om
hierbij aanwezig te zijn. Ieder jaar wordt aan je
gevraagd: "Komt mijn slapie ook ?" Hieruit blijkt
dat wel degelijk naar de "wegblijvers" wordt uit-
gekeken, te meer, omdat onze leeftijd ook een
woordje gaat meespreken!!!

Ook de weduwen van onze bataljonsvrienden
worden hierbij van harte uitgenodigd om deze
bijeenkomst bij te wonen. Desgewenst kunnen zij

Herdenking bij het monument.

LKol Harold Jacobs. Hierna begeven we ons naar het heliveld om bij het monument onze 13 achtergebleven sobats te herdenken, alsmede hen, die sedert onze terugkeer uit de tropen zijn overleden. We besluiten deze herdenking met een stille tocht langs de opgestelde militairen en langs het monument.

Weer teruggekeerd in de Kempenzaal, zal de bar inmiddels geopend zijn en is het tijd geworden voor een gezellig samenzijn. Omstreeks 14.00 uur gaan wij weer genieten van een overheerlijke nasimaaltijd. Het is de bedoeling om de reünie om 16.00 uur te beëindigen.

Busvervoer

Indien u per trein reist en gebruik wilt maken van het door het Regiment beschikbaar gestelde busvervoer, kunt u zich vóór 1 augustus aanmelden bij: J. Elbers, Kluizeweg 264, 6815 EJ Arnhem. In uw aanmelding vermeldt u, naam, adres en het aantal personen dat gebruik wenst te maken van het busvervoer vanaf station Eindhoven naar de legerplaats Oirschot en ook weer terug. De bus vertrekt uiterlijk om 9.30 vanaf station Eindhoven. U dient dus een zodanige trein te nemen, dat u tijdig in Eindhoven kunt zijn.

Bijdrage in de kosten

De bijdrage in de kosten van deze reünie, alsmede voor de kosten van de Vaandeldrager zijn vastgesteld op 10 Euro per persoon. Een hogere bijdrage in de vorm van een gift, zal door ons zeer op prijs worden gesteld. Betaling kan geschieden op de in de aanhef vermeldde bank- of girorekening. U wordt dringend verzocht om op uw betalingsopdracht het aantal personen te vermelden, die de reünie zullen bezoeken.

Deze gegevens hebben wij nodig o.a. voor de keuken en voor de op te stellen naamlijst voor de wacht. Uw betaling zien wij gaarne voor 1 augustus a.s. tegemoet!!!

In memoriam

Ook in dit nummer moeten wij helaas weer melding maken van het overlijden van enkele van onze bataljonsvrienden.

H. Gerrits uit Lutten op 13 maart 2003 op de leeftijd van 74 jaar en

J. Ratelband uit Koog aan de Zaan op 3 april 2003 eveneens op 74 jarige leeftijd.

Wij wensen de nabestaanden veel kracht en sterkte bij het verwerken van het verlies van hun dierbaren. Dat zij rusten in vrede.

Tenslotte

Wensen wij onze lezers en lezeressen een fijne vakantie toe, alsmede een zonnige zomer en hopen elkaar weer te ontmoeten op 25 september a.s in Oirschot. Hartelijke groeten van:
Harry, Piet, Fred en Jan.

Nieuws van het Vijfde Bataljon GRPI

Reüniecommissie 5-GRPI

Secretariaat:

H.A.M. (Ine) Speelberg-Hermans

Eikenlaan 13, 6063 BM Vlodrop,

tel. 0475-404404

ine.speelberg@voetbal.nl

Uitnodiging Reünie 5-GRPI

De reüniecommissie heeft het genoegen u en uw partner uit te nodigen voor de 14e reünie van 5-GRPI op donderdag 11 september 2003 in de Kempenzaal van de Generaal Majoor de Ruyter van Steveninck-kazerne (legerplaats Oirschot), Eindhovensedijk 26 5688 ZK Oirschot tel. 040-2664030.

Programma:

- 09.00-10.00 uur ontvangst met koffie/thee en een worstenbroodje;
- 10.15 uur kort welkomstwoord;
- 10.30 uur dodenherdenking, kranslegging en defilé langs het monument;
- 11.00 uur bar open in Kempenzaal;
- 13.30 uur rijstmaaltijd in het restaurant;
- 16.00 uur vertrek bus naar station Eindhoven;
- 16.30 uur sluiting.

Aanmelden voor deze reünie kan uitsluitend door overmaking van € 10,- per persoon vóór 15 augustus 2003 op bankrekening nummer 38.48.31.648 t.n.v. M.J. Jansen 5-GRPI, Zevenaar.

Vaandeldwacht.

Bij de toegang van de kazerne vindt controle plaats door de wacht aan de hand van een deelnemerslijst. Denk eraan dat u zich kunt legitimeren. De route van hoofdingang naar de Kempenzaal (gebouw 146) is gemarkeerd met bordjes met als tekst: "Reünie 5e Bat."

Als u met de auto komt:

Vanuit Tilburg: A58 naar Eindhoven, neem afrit Best, einde afrit rechtsaf en op einde van deze weg kruispunt (met verkeerslichten) oversteken, u rijdt de kazerne in;
Vanuit Venlo of Maastricht: bij Eindhoven de richting Tilburg nemen (van A2 naar A58), op de A58 de afrit Best nemen, einde afrit rechtsaf en na ± 100 meter (verkeerslichten) weer rechtsaf en op het einde van deze weg kruispunt (met verkeerslichten) oversteken, u rijdt de kazerne in;
Vanuit Den Bosch: vanaf de rondweg om Den Bosch de richting Eindhoven (A2) nemen, deze weg geheel afrijden tot voorbij Best, bij Eindhoven de richting Tilburg nemen (A58), op de A58 de afrit Best nemen, daarna zie hierboven. Let op! Niet de afrit Best op de A2 nemen.

Voor de treinreizigers:

Treinreizigers stappen uit op het NS-station Eindhoven en lopen naar de buszijde. Daar staat vanaf 09.00 uur een bus klaar die om 09.30 uur naar de kazerne vertrekt. Vertrek vanaf de kazerne naar het station om 16.00 uur.
Om het juiste aantal busreizigers te kennen vaststellen en de toegang tot de kazerne te kunnen re-

gelen wordt de treinreizigers verzocht zich vóór 1 augustus a.s. telefonisch op te geven bij het secretariaat, mevr. H.A.M. Speelberg-Hermans te Vlodrop tel.: 0475-404404 bij geen gehoor: dhr. L.H. Hermans te Nederweert tel.: 0495-625270.

Financiële bijdrage Vaandeldrager

De verplichtingen, die wij zijn aangegaan bij onze aansluiting bij de Vereniging van Indië-bataljons van het Garderegiment Prinses Irene en de daarmee gepaard gaande uitgifte van de Vaandeldrager, drukken zozeer op ons budget dat wij met

Vlag halfstok ter nagedachtenis aan onze gevallen kameraden.

Kranslegging bij het monument.

de twee jaarlijkse bijdrage voor de reünie financieel in de problemen raken. Wij zijn dan ook genoodzaakt om van degenen die niet aan de reünie deelnemen ook een financiële bijdrage te vragen van € 7,50, vóór 15 augustus a.s. eveneens over te maken op bankrekening nummer 38.48.31.648 t.n.v. M.J. Jansen, 5-GRPI, Zevenaar. Wij moeten aannemen dat zij, die niet deelnemen aan de reünie en ook het gevraagde bedrag van € 7,50 niet overmaken, geen belangstelling meer hebben voor onze organisatie en dan ook geen Vaandeldrager meer wensen te ontvangen en uit onze ledenadministratie geschrapt kunnen worden.

Rest ons u een prettige dag toe te wensen.
Met Irene-groet, de reüniecommissie,
L.H. Herman, M.J. Jansen, F.J. Mulder en H.A.M. Speelberg-Hermans

Nieuws van over zee

Via een e-mailtje attendeert Karel van der Sijs ons erop dat op 25 maart j.l. door de hoofdredacteur van Checkpoint, Fred Lardenoye, een interview werd afgenomen in de Hollandse club in Rotorua (Nieuw Zeeland). Onder de 10 oud-Indiëstrijders, die daarbij aanwezig waren bevonden zich van 5-GRPI Louis Boeijen uit Rotorua, Jan van Orsouw uit Tokotoa en Jan Hardenbol ook uit Rotorua.

In memoriam

Met leedwezen nemen wij kennis van het overlijden van:

J.W. Souman te Purmerend op 3 april 2003

C. Goudzwaard te Vlaardingen op 30 april 2003

Wij wensen de naaste familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare. Dat zij rusten in vrede.

Nieuws van het Vierde Bataljon GRPI

Garderegiment

1946-1950
Reünie Commissie
4^e Bataljon

Secretariaat:
Nic. Beetsstraat 29
6901 LW Zevenaar
0316 524002

Tekst: Theo van Alst

Nu de grote evenementen, zoals de jaarvergadering van de Vereniging van de vijf Indië Bataljons, de dodenherdenking op 4 mei en de bevrijdingsfeesten op 5 mei weer voorbij zijn, lijkt het wat rustiger te worden. De jaarvergadering verliep vlot met veel positieve besprekingen. U kunt een en ander nog eens nalezen op de pagina van de Vereniging van Indië Bataljons GRPI.

Onze Parade eenheid was op 5 mei met circa veertig veteranen aanwezig in Wageningen om te defileren voor Prins Bernhard. Ik heb enkele collega's gesproken, die aan deze happening voor het eerst meededen. Geweldig enthousiast waren ze om te marcheren tussen duizenden applaudis-

serende mensen. Had ik dit eerder geweten dan had ik jaren geleden al meegedaan was de conclusie na afloop

In zijn dankwoord deed de secretaris dan ook een dringend beroep, collega veteranen uit te nodigen om aan dit evenement mee te doen. Opgave is mogelijk bij uw eigen reünie- secretaris, dan wordt het wel geregeld.

Donderdag 18 september marcheert de Parade Eenheid weer mee in Eindhoven, tijdens de Bevrijdingsfeesten aldaar.

Veel "kleine" bijeenkomsten vinden in het voorjaar plaats, zoals van het carrierpeloton; de Pag en Pioniers; de MT (chauffeurs) en de 2e en 4e Compagnie.

Echter allen komen weer samen op donderdag 9 oktober in Oirschot op onze reünie van het 4e Bataljon. Het hoogtepunt is dan natuurlijk de herdenking van onze 43 gesneuvelden, en de kranslegging bij het monument. Wij zullen hen nooit vergeten!

Noteer deze datum in uw agenda. In de zomermaanden ontvangt u de officiële uitnodiging. In Breda wordt op donderdag 12 juni een herdenking gehouden bij het Monument in de Trip van Zoudtlandt Kazerne. Het begint om 13.45 uur. Van ons 4e Bataljon zijn uit Breda en omgeving gesneuveld: F. Reniers en P. Bastiaanssen. Het wordt zeer op prijs gesteld, als veteranen daar uit die omgeving aanwezig kunnen zijn.

Kranslegging ter nagedachtenis aan onze 43 gesneuvelde kameraden.

In memoriam

In Rijswijk is op 5 februari overleden A. van Baalen, hij was ingedeeld bij de 3e Cie van het 4e Bataljon Irene.

In Nunspeet is op 18 april Henk Vis overleden. Wij wensen de naaste familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare. Dat zij rusten in vrede.

Nieuws van het Zevende Bataljon GRPI

BATALJON BERDJALAN

reizend bataljon

Reüniecommissie van het 7e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene,
Jo van der Weerd, voorzitter, Houttuinen - Noord 33, 7325 RE
Apeldoorn, tel. 055-3662338, Wim ter Horst, Secretaris/
Penningmeester, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen, tel. 0575-519207
Email: wg.terhorst@chello.nl, Willem Bruger, Europalaan 62, 6991
DD Rheden, tel. 026-4953186 Postbankrekening: 4347 ten name
van Bataljon Berdjalan, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen.
Bankrekening: ABN-AMRO 53.25.29.650 ten name van Bataljon
Berdjalan, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen.

Van de Voorzitter

Tekst: Jo van der Weerd

Mijn voorwoord wil ik graag beginnen met een zeer verheugende mededeling. Onze secretaris/penningmeester, Wim ter Horst, is op dinsdag 29 april door Hare Majesteit de Koningin benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau. (Zie ook het stukje elders op deze pagina).

De koninklijke onderscheiding werd aan Wim uitgereikt op voordracht van zijn vroegere Compagnie's Commandant en een aantal nauw bij zijn werk betrokken dienstvrienden vanwege zijn verdiensten in het veteranen- en reüniewerk.

Het zal bij iedereen bekend zijn dat Wim altijd erg veel werk heeft gedaan voor het in stand houden van de contacten binnen ons bataljon 7 GRPI. Al vele jaren is hij penningmeester. Sinds het overlijden van Henk Krist, op 19 februari 2000, nam Wim ook het secretariaat voor zijn rekening. Daarnaast is hij ook nog penningmeester van de "Vereniging van oud-strijders van de Indie-bataljons van het Garde Regiment Prinses Irene". De koninklijke onderscheiding is een waardering voor al het werk dat hij voor ons heeft gedaan. Wim, gefeliciteerd. We hopen dat je nog vele jaren de gezondheid en kracht wordt gegeven om dit werk te doen.

Het bestuur werkt weer hard aan de voor bereidingen voor de reünie die wordt gehouden op donderdag 2 oktober 2003. Verderop in deze Vaandeldrager staan meer details.

Tot ziens op donderdag 2 oktober in Oirschot.

Reünie 2003

Tekst: Wim ter Horst

Op donderdag 2 oktober 2003 is het weer zover. Onze 16e Reünie gaat dan van start. Wij hopen elkaar weer te ontmoeten in de Generaal-majoor de Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot.

Om half tien 's morgens is de Kempenzaal open voor alle leden van ons bataljon. Ook de filmzaal staat weer ter onze beschikking. We proberen daar een leuk programma voor u te presenteren. Uitweiden over het dagprogramma heeft nu nog weinig zin. We maken u er echter wel op attent, dat net als andere jaren weer een vrij vervoer met de NS aangevraagd kan worden. In het decembernummer van 2002 van Checkpoint zat weer een aanvraagkaart. Wie dat nog niet heeft gedaan, kan dit alsnog doen bij de SDV te Doorn. Ook wordt er weer gezorgd voor pendelbussen, die u op tijd naar de kazerne brengen. Het busstation is aan de noordzijde van het station.

U moet er echter wel rekening mee houden, dat de laatste pendel om 9.45 uur vanaf het station Eindhoven vertrekt.

Aanmeldingen voor deze reünie worden vanaf vandaag ingewacht door uw secretaris/penningmeester (W.ter Horst ; Emmalaan 15; 7204 AT in Zutphen).

Wij willen graag van u weten:

naam en adres; het aantal personen en het aantal prijsjes voor de verloting. Verder is het van belang om te weten of u met het openbaar vervoer

komt. Dit heeft te maken met het aantal bussen die moeten worden ingezet van station Eindhoven naar de kazerne en terug.

Rekening houdende met het feit, dat alles de laatste paar jaar toch wel wat duurder is geworden, alsmede de bezuinigingen, waaraan ook Defensie niet ontkomt hebben wij de prijs voor deelname aan de reünie enigszins moeten verhogen tot € 7,50 per persoon.

Na ontvangst van de bijdrage krijgen diegenen die daar prijs opstellen en met openbaar vervoer komen een overzicht toegestuurd, waarop de treinloop staat vermeld.

Dagindeling

In grote lijnen ziet de dagindeling er als volgt uit: Opening door de voorzitter. Toespraak door de Regimentscommandant. Dodenappèl bij het monument. Verloting (met prachtige prijzen).

Gezellig samenzijn met een hapje en een drankje, een heerlijke nasimaaltijd. Als afsluiting van de dag treden "De eigenheimers" voor ons op. Onze oude dienstvrienden, Gerrit van Munster en Jan Kleinman, hebben in het verleden bewezen dat ze in staat zijn om een goed programma te verzorgen, vol humor.

Wij hopen op een (zeer) grote opkomst en vanaf vandaag zit de secretaris op uw aanmelding te wachten en de penningmeester op de daarbij behorende bijdrage.

Tot ziens op 2 oktober in Oirschot en uw bestuur probeert er weer een ouderwets gezellige dag van te maken.

Lintjesregen

Tekst: Jacomine Schrover

De lintjesregen met Koninginnedag is ook aan 7 GRPI niet voorbij gegaan. Onze sobat, secretaris/penningmeester Wim ter Horst kreeg op 29 April in de prachtige Zutphense burgerzaal, namens Hare Majesteit de Koningin, een onderscheiding uitgereikt door burgemeester A. Gerritsen.

De onderscheiding "Lid in de Orde van Oranje Nassau" is welverdiend voor al het werk dat Wim sinds vele jaren voor het GRPI in zijn geheel heeft gedaan. Hij is de grote organisator en stimulator die de grote periodieke reünie altijd weet te doen

Wim en Hetty ter Horst.

slagen. Ook niet te vergeten zijn vrouw Hetty, want zij is bij alles wat er te regelen en te organiseren valt een grote steun voor Wim.

Enkele sobats waren bij de uitreiking aanwezig en deze onderscheiding mag ook zeker namens alle sobats van het GRPI een felicitatie waard zijn.

In memoriam

Tekst: Wim ter Horst

Op 24 februari 2003 is overleden Mevr. K. de Voer - van der Wei, echtgenote van M. de Voer (4e Cie.). Zij was er altijd bij op onze reünies. Wij zullen haar missen. Wim en Hetty ter Horst waren namens 7 GRPI op de crematie aanwezig en ook G. van Munster, G. Riezebos en John en Will Elst hebben haar op haar laatste reis begeleid. Op 31 maart 2003 is overleden mevrouw Cor van Koolwijk - Peters, echtgenote van J. van Koolwijk (2e Cie.). Ook Cor was er altijd bij op onze reünies en ook haar zullen we missen. Namens 7 GRPI hebben Wim en Hetty ter Horst, vergezeld van Loes Huijben, in het Rouwcentrum Nijmegen, afscheid van haar genomen.

Op 8 april 2003 is overleden A. Verstege (Staf Cie). Hoewel hij geen actieve deelnemer was aan onze reünies, zullen velen die hem gekend hebben toch missen. Wij hebben zijn echtgenote een condoleance kaart gestuurd.

Op 16 april 2003 is E. Tuyl (Staf Cie.) overleden. Hij was, met zijn vrouw, een zeer trouw reünie bezoeker. Het was voor ons helaas niet mogelijk de uitvaartplechtigheid bij te wonen. Wij hebben een uitgebreide condoleancekaart gestuurd.

Op 4 mei 2003 is overleden J. de Klerk (2e Cie.). Ook hij was, met zijn vrouw, een trouwe reünie bezoeker. Wegens verhindering om de crematie plechtigheid te bezoeken, hebben wij mevrouw de Klerk een schriftelijke condoleance toegezonden.

Mogen zij allen rusten in vrede.

Regimentsflitsen

Samen uit samen thuis....

**Tekst: Lkol der Fuseliers, Harold Jacobs,
Bataljons- en Regimentscommandant**

De uitzending zit er weer op en we genieten van een welverdiend verlof. Het is allemaal eigenlijk wel heel erg goed gegaan. Op vele gebieden hebben we heel goed werk kunnen leveren. Ik heb heel veel respect voor de professionaliteit van onze mensen. Een vredesmissie die in een fase is gekomen dat we bijna meer als diplomaat dan als militair moeten optreden. Dat vergt veel van het inlevingsvermogen van iedereen, van hoog tot laag. Aandacht, erkenning, waardering en respect, voor elkaar, de lokale bevolking en onze internationale collega's heeft geleid tot een zeer goed uitgevoerde missie.

Ik ben ook heel blij dat we allemaal weer gezond en wel zijn teruggekeerd. Dit komt onder andere ook door de goede onderlinge sfeer en professioneel gedrag van eenieder, waardoor we gelukkig geen ernstige ongevallen aan eigen zijde hadden. Het totaal aantal ongevallen was zeer gering. Het aantal gerepatrieerde collega's was gelukkig heel laag. Dank aan eenieder voor de steun en aandacht tijdens onze uitzending!

Na een goed voorbereide en uitgevoerde missie, een welverdiend verlof, gaan we weer over naar de

orde van alledag. Dertien juni vond onze medaille-uitreiking plaats in Eindhoven.

Tijdens onze uitzending zijn er gelukkig weer een groot aantal nieuwe collega's binnen gekomen in Oirschot. Die gaan we nu zo snel mogelijk integreren in onze eenheden. Ondertussen zijn de 3 pelotons van onze B-Cie in Bosnië en maken zij deel uit van SFOR 14 samen met enkele individuen van ons bataljon. Ik wens hun namens ons allen heel veel succes en geluk bij hun missie. Ook voor Sgt Valq van de B-Cie die zich op dit moment in Macedonië bevindt, op uitzending.

Een boeiend Regimentsjaar, met vele reünies, koorduitreikingen en bijeenkomsten staat ons nog te wachten. We verheugen er ons er op! Echter het niet mogen verlengen van een groot aantal fuseliers, soldaten en korporaals, vanwege de financiële perikelen bij de KL, terwijl zij bewezen hebben van grote waarde te zijn voor ons, doet mij zeer pijn. Het Integrale Defensieplan raakt gelukkig de pantserinfanterie en ons bataljon niet zo zeer. Toch brengt deze gigantische operatie ook onrust voor een aantal collega's teweeg. Wij zullen er in ieder geval alles wat in ons vermogen ligt aan doen om te proberen dat eenieder goed terecht komt.

Volo et Valeo!

Appél op Dutchbase Bugojno.

Medaille-uitreiking SFOR 13

Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI

“Zorg dat je er bij komt...”

Tekst: Maj der Fuseliers, Andy van Dijk

In Vaandeldrager 62 stond een kennismakingsinterview met de nieuwe BC LKol Harold Jacobs en de nieuwe PBC maj Andy van Dijk. In dit interview vertelde maj Van Dijk dat hij tijdens zijn functie als PBC “iets” wilde doen voor de “jonge veteranen” van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. In het licht van de terugkeer van SFOR 13 meer over deze goede voornemens.

Het begin.....

Allereerst was het nodig om de doelgroep te definiëren; wanneer spreken we over veteranen en wie komen ervoor in aanmerking? Daarnaast rezen er steeds meer vragen zoals; wat is er al geregeld voor de jonge veteranen en wat is de meerwaarde van een eigen vereniging. Hoe zijn bijvoorbeeld onze eigen Oud-strijders van de KNBPI en de Indië-bataljons georganiseerd en zouden zij dat weer zo doen (“Oudstrijders gaan ons voor”)?

Wat kunnen we de toekomstige leden bieden en vooral wat gaat het kosten ??? Moet het een vereniging zijn of een stichting en wat zijn dan de consequenties. Niet in de laatste plaats moest er een gedegen financiële onderbouwing komen om opstart en vervolg te kunnen bekostigen. Verder passeerden er nog vele andere vragen. Naspeuringen op het internet, praten met jong en oud op Dutchbase Bugojno en heel veel bellen in het “Old-Boys circuit” (personeel dat was uitgezonden tijdens UNPROFOR, IFOR 2, SFOR 1, 5 en 10, KFOR en zelfs UNFICYP) gaven een steeds

scherper beeld van de contouren voor de “jonge veteranen” en hun toekomst.

De voortzetting

Allereerst was het van wezenlijk belang om vast te stellen wie er veteraan zijn. De officiële definitie luidt: alle gewezen militairen met de Nederlandse nationaliteit die het Koninkrijk hebben gediend in oorlogsomstandigheden of daarmee overeenkomstige situaties, inclusief vredesmissies in internationaal verband. Gelukkig is er binnen het Regiment veel kennis op het gebied van verenigingen en niet in de laatste plaats op het gebied van veteranen. Ik heb veel hulp gekregen van Henk van Beers, van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene, die mij gevraagd en ongevraagd vanuit zijn ervaring als bestuurslid en als veteraan van advies diende. Verder heeft de reserve LKol Ton Vermeulen de nodige steun geleverd met betrekking tot de statuten en het huishoudelijk reglement.

Het voorlopig resultaat

Naar aanleiding van al die goede adviezen is er gekozen voor een vereniging die de naam Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI (VVVGFPI) gaat dragen. De statuten en het huishoudelijk reglement zijn op een haar na gevuld. Iedereen die uitgezonden is geweest (ook individueel) en registratief ingedeeld is of was bij het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene kan lid worden, zo ook hun nabestaanden. Verder – in lijn met het gedachtegoed van onze Oud-strijders – natuurlijk iedereen, ongeacht rang of stand, Wapen of Dienstvak, die gerechtigd was om tijdens zijn/haar uitzending het Invasie-fluitkoord te dragen (“goed voorbeeld doet goed volgen”). Met andere woorden ook actief dienende BBT- en BOT collega's kunnen, ondanks het feit dat zij officieel (nog) geen veteraan zijn, lid worden van de VVVGFPI. Diverse collegae hebben zich al beschikbaar gesteld voor het bestuur of om een rol te spelen in de organisatie van de VVVGFPI, maar er zijn nog steeds vrijwilligers welkom.

Doelgroep VVVGFPI.

Waarom lid worden?

Het lidmaatschap van de VVVGFPi moet natuurlijk meerwaarde hebben voor de leden van de vereniging. Allereerst zullen alle reünieactiviteiten voor de “jonge veteranen” vanuit de VVVGFPi georganiseerd en/of ondersteund worden. Dat zal onder andere gaan gebeuren door het bijhouden van alle adresbestanden door het Secretariaat VVVGFPi. Ten tweede zal de band met het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene worden gehandhaafd of zelfs worden versterkt door alle leden het regimentsblad de Vaandeldrager toe te sturen. Ten derde wordt aansluiting gezocht bij het Veteranenplatform, waardoor alle leden die “echt” veteraan zijn automatisch alle faciliteiten krijgen waar zij recht op hebben. Daarnaast wordt een eigen maatschappelijk werkgroep opgericht om de leden, indien zij in de toekomst maatschappelijke problemen krijgen, vanuit hun ervaring te begeleiden of te verwijzen naar de juiste instanties. Verder zijn er al afspraken gemaakt met de DFD ten aanzien van mogelijke collectiviteitskortingen op diverse verzekeringen voor de leden. Dit moet nog verder uitgewerkt worden, maar het ziet er op voorhand al goed uit. Verder wordt er gewerkt aan een eigen internetsite waarop we onze maatjes kunnen opsporen, e-mailen, foto's bekijken en contact kunnen houden. Misschien vinden we dat nu (nog) niet nodig, maar vragen wij ons over 10 of 20 jaar af waarom we dit niet eerder hebben gedaan.

Wanneer lid worden?

De VVVGFPi moet natuurlijk nog wel officieel worden opgericht, maar toch wil ik hierop voor-

Jonge veteranen.

uitlopend zo snel mogelijk beginnen met de ledenwerving. Iedereen die de doelstelling van de VVVGFPi onderschrijft en een goed gevoel heeft bij zijn uitzending en/of bij de Fuseliers kan zich nu al opgeven bij het secretariaat VVVGFPi. U krijgt dan een inschrijfformulier toegezonden. Het lidmaatschap kost niet meer dan €15,- per kalenderjaar, dus daar hoeft niemand het voor te laten. Binnenkort staat het inschrijfformulier ook op www.fuseliers.net, zodat u dat kunt downloaden en kunt opsturen aan:

Secretariaat VVVGFPi
17 Painfbat GFPI
Postbus 33
5688 ZG Oirschot

Zorg dus dat je er bij komt!!

Bezoek aan Bosnië van dinsdag 1 april tot vrijdag 4 april 2003, deel 1

Tekst: Nelleke Swinkels – van de Vorst

Het was voor mij lang onzeker of er een mogelijkheid bestond om deel te nemen aan een trip naar Bosnië. Maar op maandag 24 maart krijg ik een telefoontje van René Le Noble uit Den Haag dat ik mijn tas kan pakken om met Genm b.d. Rudi Hemmes, Bgen b.d. Guus van Leeuwe en Kol Hans van der Louw mee te vliegen naar het bataljon in Bosnië.

René geeft nog wat kledingtips, een trainingspak in plaats van een zijden ochtendjas en comfortabel zittende spijkerboek in plaats van mantelpak.

Hangend in een soort van netje...

Dinsdagochtend 1 april. De verwachtingen zijn hoog gespannen. Vandaag gaat het dan toch maar gebeuren. Al zoveel gehoord, gelezen en gevolgd

via allerlei websites over de uitzending van SFOR 13 dat ik nu toch erg benieuwd ben hoe het er daadwerkelijk uit ziet daar in Bosnië.

Op de luchtmachtbasis aangekomen is er voor de liefhebbers koffie en tegen 10 uur brengt een bus ons naar een heuse Hercules. Voor een burger zoals ik ben is dat allemaal ontzettend spannend en interessant.

Klaar voor vertrek.

We krijgen oordoppen in want zo'n gevaarte maakt een enorme herrie. Hangend in een soort van netje reizen we af naar Split in Kroatië. Het is prachtig weer en we hebben prima zicht vanuit het vliegtuig. Rond half 1 arriveren we op de luchthaven van Split. We worden opgevangen door militairen van het PODpel (Port of Debarkation-peloton) en naar een bus geleid. Achter onze namen stond "fly", dus Kol Van der Louw veronderstelt dat we met een helikopter worden opgehaald om door te vliegen naar Bugojno. Aangekomen op PODpel zien we inderdaad een HIP heli staan en tot onze grote verrassing is er vanuit Bugojno een comité van welkom afgereisd in de gedaante van Hein Asveld en Frans Naaktgeboren. Op PODpel krijgen we onze verplaatsingsuitrusting, bestaande uit helm, scherfvest en slaapzak. We laten ID Cards maken en vertrekken om 14.00 uur met een Slowaakse bemanning vanaf Split richting Base Bugojno. Snel en deskundig vliegen ze ons in drie kwartier naar de plaats van bestemming. Vanuit de lucht zien we een heel wisselend landschap, ruig gebergte, weiland, zonder koeien of schapen, struikgewas, plukjes van dorpjes, vijf, zes huizen en dan weer bergen met sneeuw.

Aan huizen met felrode daken kun je zien dat er weer gebouwd is op die plaats en dat daar mensen wonen. Toch ook nog veel kapotte huizen, zonder

Bosnië vanuit de lucht.

dak of deuren en ramen, of verworden tot een totale bouwval. Raar om met eigen ogen te zien dat hier tien jaar geleden echt een oorlog heeft gewoed ook al is die door de media in Nederland totaal vergeten.

Tegen drie uur arriveren we op Bugojno. Lkol Harold Jacobs en zijn mannen staan klaar om ons te ontvangen. We wandelen van het heliveld naar de grote appèlplaats van de base, het Genm Hemmesplein! Voor de grote eetzaal is een terras wat bevolkt wordt door een groot aantal Fuseliers. Het eerste wat opvalt zijn natuurlijk de blauw-oranje fluitkoorden. Werkelijk iedereen loopt met het koord.

Tour der contrasten

Nadat we onze spullen hebben weggebracht staat luitenant Benjamin Hoeberichts klaar om ons te begeleiden op een rondtour door de stad Bugojno. Het is een tour der contrasten, nog overal duidelijke invloeden van de oorlog. Kapotte huizen met zichtbare sporen van kogels of granaten en een enorme spiksplinternieuwe moskee, gefinancierd door een Arabische prinses. We rijden door de wijk Cipuljic, tien jaar geleden volledig verwoest door een enorme gasexplosie. Puin, ruïnes en bouwvallen.

Wat ook opvalt is het afval dat overal langs de kant van de weg verspreid ligt. Ltnt Hoeberichts vertelt dat er door het bataljon een actie op touw is gezet om het afval in te zamelen onder het motto "Ruim je tuintje op". Hiermee hoop je dan te bereiken dat er een begin wordt gemaakt met het opruimen van de rotzooi. Op veel huizen staan telefoonnummers geschreven. Eigenaren die inmiddels al weer tien jaar ergens anders wonen proberen hun eigendommen, al dan niet hersteld, te verkopen. We rijden nog wat verder de bergen in en komen terecht

Dutchbase Bugojno.

bij wat eens een zomerpaleis van president Tito was. Totaal uitgebrand en verwoest. Vanaf deze plek heb je wel een mooi uitzicht over de stad.

“ Meeting the troops”

Na ongeveer anderhalf uur sightseeing arriveren we weer op de base en is het tijd voor een aperitief, buiten in het zonnetje. Om 20.00 gaan we aan tafel. Keurig gedekt met tafellinnen en ik ontdek dat ook de wijnglazen niet ontbreken. Het diner is geweldig. Natuurlijk wordt er gesproken en brengt generaal Hemmes een toast uit op de Koningin.

Tien jaar na dato, wijk Cipuljic.

Na het eten worden we uitgebreid rondgeleid door de keuken. Een gerenommeerd restaurant zou zijn vingers er bij aflikken. In diverse containers bevindt zich alles wat nodig is om iedere dag het eten voor 600 militairen te bereiden. Na afloop van de rondleiding is er in de kleine bar gelegenheid voor “meeting the troops”. Daar wordt dan ook dankbaar gebruik van gemaakt tot 23.00 stipt, sluitingstijd.

Koorduitreiking, functioneringsgratificatie en briefing

De volgende morgen worden we om 6 uur gewekt

door de zanger van de moskee die de gelovigen oproept tot gebed. Na het ontbijt is er om 7.45 uur stipt, appèl op het Genm Hemmesplein. Een strakblauwe lucht die pijn doet aan je ogen. Het heeft wel gevroren vannacht want op het terras ligt een beetje ijs. Jacobs spreekt de manschappen toe en reikt twee herinneringsmedailles uit aan reserveofficieren die hebben deelgenomen aan het IDEA Project. Dan is het de beurt aan de voorzitter van de vereniging van Oud-strijders. Er moeten twee koorden uitgereikt worden. Natuurlijk ontbrak ook de Calvados niet bij deze gelegenheid. Tijdens dit appèl kreeg Lkol Jacobs tot zijn verrassing van Kol Hardenbol een functioneringsgratificatie, vanwege zijn goede prestaties gedurende deze uitzending. Jacobs bedankte de kolonel en zei dat dit nooit gelukt was zonder de inzet van het hele bataljon.

Toast op de Koningin.

De hoogte van de gratificatie wordt nooit bekend gemaakt en of er veel van overblijft is maar de vraag want een van de manschappen riep luidkeels “Biertje”. Die hint werd opgepakt. Om 8.30 stipt nemen RC en PBC ons mee naar de briefingroom, omgedoopt tot Congleton. Hier krijgen we een uitgebreide diapresentatie van de werkzaamheden van 17 (NL) Mechbat tot nu toe. 17 (NL) Mechbat is een multinationale battlegroup met behalve de Nederlanders ook Bulgaren, Roemenen en Slowaken. Verder wordt gebruik gemaakt van de diensten van de “locals”, als tolk, in de keuken, het schoonmaken en voor de was. Het gebied van 17 (NL) Mechbat bestrijkt een gebied zo groot als Noord-Brabant.

Doelen zijn:

- Peace, safety, and stability, vrede, veiligheid en stabiliteit. Dat laatste is het grootste probleem. De economische situatie is slecht en er is veel werkloosheid;
- Support economy, ondersteuning van de economie ter plaatse;

- Support governance, ondersteuning van het openbaar bestuur;
- Monitoren van de terugkeer van de vluchtelingen in het gebied.

Welverdiende functioneringsgratificatie.

Er zijn een zestal manieren om bovenstaande doelen te bereiken.

- Patrouilles; Iedere dag gaan er vanuit de diverse bases in het gebied militairen op patrouille. Zij verzamelen informatie en aan de hand daarvan wordt bekeken waar mogelijk kritieke schakels zitten. Moet er overleg gevoerd worden met de burgemeester, met de lokale politie, kan het door de plaatselijke autoriteiten worden opgelost of moet het Mechbat hulp bieden. Op deze manier gaan mensen zich veilig voelen. Regelmatig worden er scholen bezocht. Onder het motto: "Wie de jeugd kan bereiken, bouwt direct aan een betere toekomst" wijzen de militairen de kinderen op het mijnengevaar en wat ze wel en niet moeten doen. Verder delen ze lesmateriaal en tijdschriften uit, zoals bijvoorbeeld de Mostovi;
- JMA, Joint Military Affairs; Regelmatig overleg met Engelse en Canadese strijdkrachten leidt tot verbeterde inzichten in elkaars werkwijze en cultuur. Gezamenlijke schietoefeningen houden de geofendheid van het bataljon op peil. Deze internationale samenwerking beviel zo goed dat er ook een schietoefening werd georganiseerd met de strijdkrachten van de Moslim-Kroatische federatie en de Servische Republiek. Hoewel het veel tijd kost om het wantrouwen bij elkaar weg te nemen hoopt Lkol Jacobs dat dit project slaagt;
- Cimic, Civiel Militaire samenwerking in drie regio's;
- IDEA Integrated Development of Entrepreneurial Advice; Het gaat hier om activiteiten van reserveofficieren die hun baan in het bedrijfsleven voor een paar weken vaarwel zeggen om hun kennis en kunde aan te wenden voor de ontwikkeling van het bedrijfsleven in Bosnië. Een voorbeeld hiervan is het

nieuwe materiaal voor een tandtechnicus uit Jajce die op deze manier een nieuwe toekomst op kan bouwen. Ook probeert men Nederlandse investeerders te interesseren om activiteiten in Bosnië te gaan ontplooiën;

- Info OPS; Campagnes ondersteunt met lesmateriaal, tijdschriften en een radioprogramma, wijst de bevolking op het belang van het schoonhouden van de eigen achtertuin, het aanpakken van illegale vuilnisbelten en het inleveren van wapens, munitie en andere explosieven;
- Goed mediabeleid; Een stelregel van RC Jacobs is: "Niet in de media is niet gebeurd". Bij allerlei gebeurtenissen worden nationale en internationale media ingeschakeld. Op die manier kun je laten zien aan de buitenwereld wat er door SFOR samen met de plaatselijke bevolking bereikt kan worden.

I will thank them all....

Een diplomatieke missie dus, deze uitzending. Veel tijd investeren in public relations, mensen motiveren, voorzien in een informatiebehoefte door te investeren in goede relaties met lokale bevolking en bestuur. Beide generaals vragen zich hardop af of deze ingeslagen weg, deze "Brabantse manier", een vervolg krijgt in een volgende SFOR missie. Op de een of andere manier zou je continuïteit moeten kunnen waarborgen als je ziet dat deze manier van werken vruchten afwerpt. Overste Jacobs heeft goede hoop dat zijn opvolger de contacten zoals die er nu zijn verder uitbouwt tijdens SFOR 14.

De laatste dia van de presentatie met een gedichtje over de werkzaamheden van de SFOR militairen kan niet treffender weergeven wat het gevoel is van de mensen in het voormalig Joegoslavië.

(wordt vervolgd)

Terugkeer SFOR 13

Tekst: Nelleke Swinkels-van de Vorst

Na een afwezigheid van een half jaar zette het 17 (NL) Mechbat GFPI weer voet op Eindhovense bodem. Samen met de hoofdredacteur van de Vaandeldrager, Hans Sonnemans was ik op een van die aankomstdagen aanwezig op de Vliegbasis Eindhoven. Genmaj. Hemmes stond onder aan de vliegtuigtrap om iedereen welkom te heten. De vreugde om het weerzien van alle dierbaren was geweldig om mee te maken. Aangezien een beeld meer zegt dan duizend woorden staan op deze pagina voor het merendeel plaatjes.

Daar komen de eersten.

I am home!

Naar huis, naar huis.

Welkom op Nederlandse bodem.

Zeg het met bloemen.

Ha, die pap.

Lang niet gezien...

Medaille-uitreiking 17 (NL) Mechbat GFPI, SFOR 13

Tekst: Nelleke Swinkels - van de Vorst

De afsluiting van elke SFOR-missie is de inmiddels welbekende medaille-uitreiking. Op vrijdag 13 juni vond in het Indoor-Sportcentrum in Eindhoven de medaille-uitreiking plaats aan de militairen die hebben deelgenomen aan SFOR 13. Op deze prachtige zomerdag waren behalve de militairen ook hun familieleden aanwezig om deze officiële afsluiting van een lange periode zonder partner, zoon, dochter, vader of moeder, mee te beleven. Tijdens het officiële gedeelte sprak Brigade-generaal Smit zijn waardering uit voor de wijze waarop 17 (NL) Mechbat zijn taken heeft vervuld gedurende de periode dat zij in Bosnië zijn geweest. Namens de bevelhebber was Genmaj der Fuseliers Nicolai, aanwezig. Voorzitter Rudi Hemmes, van de Vereniging van Oud-strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene blies samen met mevrouw Marga Smit van het Thuisfrontcomité Koninklijke Landmacht (TFC-KL) de uitzendkaars uit. Daarna kreeg iedereen de Herinneringsmedaille Vredesoperaties opgespeld. Niet alleen voor de militairen was er een herinnering aan hun missie. Het TFC-KL biedt iedere militair een verzilverd "roosje" aan. Het is de bedoeling dat hij dit "roosje" geeft aan die relatie, die hem of haar tot grootste steun is geweest gedurende de uitzending.

Gefeliciteerd, goed gedaan!

In de houding voor de medaille.

Ook de kinderen worden niet vergeten.

Ook de kinderen worden niet vergeten. Zij krijgen sinds maart 2001 een speciale kindermedaillon. Op deze manier wordt aandacht geschonken aan het gemis van de ouder en voor de steun binnen het gezin. Na afloop was er gelegenheid om iedereen te feliciteren en onder het genot van een hapje en een drankje na te praten over een geslaagde uitzending.

Een huwelijk in ceremonieel tenue

Tekst: Nelleke Swinkels - van de Vorst

Enige tijd geleden bereikte adjudant Hein Asveld wel een heel speciaal verzoek. Kpl 1 der Fuseliers Gerrit Pronk uit Canada vroeg hem er voor te zorgen dat hij in Canada kon trouwen in het ceremoniële tenue van de Fuseliers. Gerrit was in de jaren zeventig technisch specialist en chauffeur van de Charlie Compagnie toen het Garderegiment nog in Schalkhaar gelegerd was. Na zijn vertrek uit militaire dienst is hij naar Canada gegaan en heeft daar het meisje van zijn dromen ontmoet. Dankzij de adjudant en wat familieleden die het prachtige trouwpak mee naar Canada namen, kon de wens van Gerrit om op de mooiste dag van zijn leven in ceremonieel te-

Compleet met Schotse Garde het huwelijk "ingeblazen".

nue met Colleen in het huwelijk treden in vervulling gaan. Het gezegde "eens een Fuselier, altijd een Fuselier" gaat voor Kpl Pronk dan ook zeker op.

Regimentskalender 2003

17 Painfbat GFPI

DATUM	ACTIVITEIT	LOCATIE	BIJZONDERHEDEN
10 juli	ALV + Reünie VOS KNBPI	Oirschot	Vereniging Oud-strijders KNBPI, delegatie bataljon
10 juli	Regimentsbijeenkoms	Oirschot	Regiment 21 juli-16 aug Verlofperiode bataljon - Bataljon
29 augustus	ALV+ Verenigingsmaaltijd VVOGFPI	Oirschot	Officieren Bataljon & Regiment
5 september	Beëdiging	Oirschot	Bataljon + StScie 13 Mechbrig
6 september	Herdenking	Beringen (BE)	Beringen Bataljon + delegatie KNBPI
7 september	Herdenking Indië-monument	Roermond	Delegatie Indiëbataljons GRPI Cogp Bataljon
10 september	Koorduitreiking	Colijnsplaat	Ccie+ Ststcie 13 Mechbrig, delegatie KNBPI
11 september	Reünie 5 GRPI	Oirschot	5e Indië bataljon GRPI
11 september	Regimentsborrel	Oirschot	Regiment
16 september	Prinsjesdag	Den Haag	Erewacht Ccie Bataljon
18 september	Defilé Eindhoven	Eindhoven	Delegaties bataljon en Regiment
25 september	Reünie 6 GRPI	Oirschot	6e Indië bataljon GRPI
2 oktober	Reünie 7 GRPI	Oirschot	7e Indië-bataljon GRPI
9 oktober	Reünie 4 GRPI	Oirschot	4e Indië bataljon GRPI
november	Rotatie SFOR 14	Eindhoven	Terugkeer SFOR 14 (Bcie)
november	Herdenking	Wolverhampton	Wolverhampton Delegatie KNBPI, Delegatie Regiment
november	Herdenking	Congleton	Congleton Delegatie KNBPI, Delegatie Regiment
27 november	Reunie Parade-eenheid	Oirschot	Parade-eenheid KNBPI
december	Koorduitreiking	Normandië	d.z.v. Bat.Bataljon + Ststcie 13 Mechbrig, delegatie KNBPI
17 december	ALV ROOV	Oirschot	Regimentsonderofficiersvereniging GFPI

Voor aanmelding van of informatie over bovenstaande evenementen kunt u terecht bij secretariaat 17 Painfbat GFPI. Tel. 040 – 2665663.

Bataljonsnieuws

Humanitaire steun Busovaca

Tekst: Sgt van de Peppel

Tijdens een patrouille in Opstina Busovaca kwamen we een erg bouwvallig huis tegen. In eerste instantie dachten we dat er niemand zou wonen, totdat we rook uit de schoorsteen zagen komen. Met in ons achterhoofd dat er genoeg geld is voor HAP-steun (Humanitarian Assistance Program), klopten we aan. Een man deed open en we vroegen hem wat algemene dingen over het dagelijks leven. Al snel bleek dat deze man, met zijn familie van ongeveer tien man, een zeer moeilijk bestaan heeft. Niemand van hen had werk of een sociale voorziening in de vorm van bijvoorbeeld een pensioen. Deze winter zijn ze qua voedsel en hout nog net doorgekomen. Dit hadden ze gekocht van het laatste beetje geld dat ze nog hadden. Er ging

bij ons al snel een belletje rinkelen toen de man vertelde dat ze ca 300 m2 grond hadden, maar geen geld om gewassen te kopen: HAP-steun in de vorm van graan, bonen, uien e.d om op het land te verbouwen. Ook zouden zij erg veel baat hebben bij wat vee. Twee dagen later was het marktdag in Turbe. De Tlnt Thijs, de Sgt van de Peppel, de Kpl1 Wilbers en de Fus1 Rooijackers gingen met een MB en een 4-tonner op pad om daar 2 schapen en de gewassen te kopen. Op de markt bleek dat de Fus1 Rooijackers een enorm talent is op het gebied van afdingen. Hij wist het bedrag van een schaap, 700 km, af te dingen naar een mannetje en een zwanger vrouwtje voor 450 km. Ook heeft hij daar wat voer voor de beestjes en de gewassen voor op het land gekocht. De schapenverkoper heeft ons nog even geholpen met het “voorzichtig” inladen van de beestjes en we vertrokken richting Busovaca. Toen we in het dorpje waar de man woont uitstapten, dropen de vloeibare uitwerpselen van de schapen langs de 4-tonner naar beneden (een alom bekend feit is dat de chauffeur van een voertuig deze na gebruik ook schoonmaakt. In dit geval was de chauffeur van de 4-tonner de Tlnt Thijs. Maar betrokkene heeft de Fus1 Rooijackers de opdracht gegeven om de stront op te ruimen, onder het motto: jij hebt ze gekocht). We klopten aan bij het huis waar de man woont, maar hij was helaas niet thuis. Op dat moment kwam zijn broer, die ook van het geschenk gebruik gaat maken, net aanlopen. Toe we vertelden dat we 2 schapen en wat gewassen bij ons hadden voor zijn broer, kijk hij enigszins verbaasd. Na het uitladen van de schapen veranderde deze verbaasdheid al gauw in enthousiasme. De gewassen hebben we ook bij hem achtergelaten. Na vele woorden van dank van de tevreden mensen zijn we teruggereeden. Ook wij waren uiterst tevreden met deze zeer bijzondere gebeurtenis.

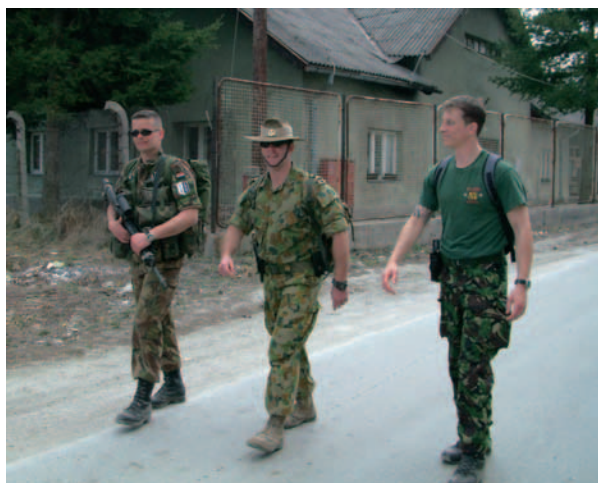
Een vorm van humanitaire steun.

De Emerald Expeditie

Tekst: Wmr1 Opheij

Na een keer uitstellen vanwege het slechte weer was het op zondag 30 maart dan toch zover. Ik kwam vanochtend om 06.30 uit mijn bed, keek naar buiten en dacht vandaag komt het goed, het is lekker weer. Om 07.15 zaten we allemaal in de bus gereed voor vertrek en met een slakkengang van ongeveer 40 km per uur (de remmen waren niet helemaal APK geloofik) reden we naar Bugojno. Daar aangekomen was er voor de ongeveer 150 deelnemers een vrije start tussen 08.30 en 09.00 wat nog niet meeviel omdat we ongeveer om 08.30 aankwamen. Na inschrijven en wat gedrang bij het laadpunt konden we vertrekken richting onze eigen base in Novi Travnik. Het gezegde "het paard ruikt z'n stal" was bij ons wel van toepassing. We gingen in ieder geval met een

behoorlijk tempo richting Novi. Het is natuurlijk goed als iedereen z'n eigen tempo kan lopen, dus in een korte tijd was het één lang lint gecamouflleerde mensen op de Emerald route. Er waren ook wat lui tussen die dit hele stuk hardgelopen hebben (petje af hoor) en er kwamen ook wat mensen speed-marsend voorbij met een enorm rode kop. Er was natuurlijk ook gezorgd voor de inwendige mens. Op drie verschillende posten moest je een stempel halen en kon je wat drinken en fruit eten, en dat was een goede zaak met die warmte. Dus ook voor de support, dank jullie wel! Bij aankomst op het terras van het Herstellingsoord te Novi werd eenieder getrakteerd op een applaus en een T-shirt van de Emerald-expeditie. Alles bij elkaar was het een geslaagde en mooie dag.

In eigen tempo.

Voor de inwendige mens werd goed gezorgd.

Met volle bepakking.

Petje af, 40 km hardlopen.

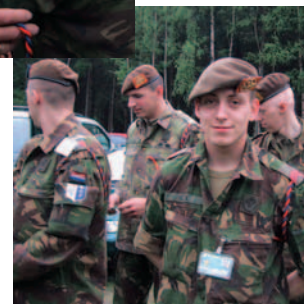
Mijn eerste indruk!

Op 5 mei vertrok de laatste club Fuseliers van de Bravocie vanuit Oirschot naar Bosnië. Genmaj Hemmes reikte nog twee koorden uit onder het toezien van een cameraploeg van de EO, die hem die hele dag gevolgd hadden. De redactie vroeg Fus 1 Beccx, voor vertrek, om zijn eerste indruk vanuit Bosnië aan De Vaandeldrager te mailen. Beccx: "Ik had eigenlijk maar heel weinig inzicht over hoe het hier zou zijn, maar nu ik er ben, wordt het allemaal wat duidelijker."

In Split kwam ik aan en zag gelijk hoe mooi het land wel niet is maar toen we eenmaal naar onze locatie gingen, zag je gelijk hoe deze mensen hun eigen land verwoest hadden. En er eigenlijk ook weinig aan doen om het weer op te bouwen."

Laatste koorden voor vertrek.

Fus 1 Beccx.

Navo peloton 17Painbat GFPI op oefening bij KCT

**Tekst: Smi Jeroen Messelaar
Elnt Jaap Bot**

In de week van 2 tot 9 juni zijn 35 fuseliers van het Navo (nadet/voordet) peloton op oefening geweest bij, en onderleiding van, het KCT. De doelstelling van deze week was: het verhogen van de mentale en fysieke weerbaarheid en algehele gevechtsvaardigheid. Dat fuseliers meer kunnen dan onder in de YPR zitten is wel gebleken. De instructeurs van het KCT hadden een uitdagend programma in elkaar gezet.

"Koken in natura"

De toon zet meestal de muziek, dat bleek dan ook meteen bij aankomst op maandagmorgen. Inspectie van de meegenomen PGU en extra "goodies" zorgden onmiddellijk voor mentale en fysieke druk op de ketel. De rest van de dag werd gevuld met de commando-touwbaan op het tentenkamp, Baan Arnhem, onderkomens bouwen, koken in natura, kaartleesopdrachten. Alles binnen de gestelde tijden. **START!**

Na een paar uurtjes slaap en een ontbijtje weer de spiertjes opgewarmd door 3 km speedmars, met aansluitend Baan Arnhem. Acht minuten blijkt een krappe maar haalbare tijd. Op zo'n moment komt de taak van de groepscommandant om de hoek kijken. Ondanks eigen vermoeidheid toch letten op

veiligheid en zorg voor personeel. 's Avonds volgde een redelijk grensverleggende slotenmars die tot ongeveer 2.00 s' nachts duurde. Mooi om te zien hoe sommige personen erachter komen dat ze soms meer kunnen, dan ze van tevoren gedacht hadden.

Hinderlaag, schildwacht overvallen en kippen slachten

De woensdag ochtend stond in het teken van overval, hinderlaag en schildwacht overvallen. Na de demo kippen slachten, zelf weer aan de kook. Opvallend was het aantal opgeluchte gezichten toen uiteindelijk bleek dat er voor eenieder kipflets klaarlagen. Het einde bestond uit een "exfil" van 25 km, waarbij met behulp van kaartkopie (zwart/wit en kleur), routeschets en stafkaart naar het punt eigen troepen verplaatst moest worden. Dat de continue fysieke en mentale druk niet bij iedereen in de koude kleren ging zitten bleek wel. Her en der openbaarden zich de eerste pijntjes. Duidelijk was wel dat eenieder alles had gegeven.

Conclusie:

- dergelijke oefeningen bij het KCT zijn voor herhaling vatbaar;
- het wekelijks fitnessen blijkt noodzakelijk voor een goed fysiek en mentaal uithoudingsvermogen;
- alternatieve kaartlees oefeningen zijn geen overbodige luxe.

Dovercourt

**Tekst: Tweede-Luitenant der Fuseliers, Marco Kroon
Pelotons commandant 2e peloton Bravo compagnie**

Gezien het feit dat wij allen, als fuseliers zijnde, het recht hebben gekregen om het invasiekoord te mogen dragen, ben ik tevens van mening dat we tezamen met dat recht gelijktijdig de verplichting op ons hebben genomen om de traditie van ons regiment te bewaken en dit ook met gepaste trots uit te dragen naar de buitenwereld. Dit was dan ook de reden voor mij om als pelotonscommandant van het 2e peloton van de B-cie van het 17 pantserinfanteriebataljon GFPI een speciaal appél in te nemen.

Alles in gereedheid voor de onthulling.

Complete ceremonie

De vorige SFOR-rotaties hebben al diverse malen, delen van bases omgedoopt met benamingen die voor hun regiment van historische waarde zijn. Deze benamingen werden voornamelijk gegeven aan de werkchalets en/of de slaapchalets. Eerder genoemde namen pronkten dan ook op de naamborden die, of soms uit Nederland werden meegenomen of zelf door de pelotons werden vervaardigd. Vandaar dat benamingen zoals "Beringen", "Hedel" en "Tilburg" voor de vele ex-base bewoners en zeker voor de fuseliers geen vreemde kreten meer zijn.

Op 12 juni jl. werd het in mijn ogen ook hoog tijd om aan deze benamingen een nieuwe naam toe te voegen. Op advies en in overleg met Genmaj Hemmes hebben wij als peloton de nieuwe naam "Dovercourt" geadopteerd. Deze naam siert nu de voorgevel van onze slaapchalet en is tevens met zijn opvallende "Oranje-Nassau blauwe kleur" een "Eyecatcher" op de bataljonsappèlplaats. Voordat ik iets dieper inga op de achterliggende gedachte van deze benaming wil ik u eerst wat vertellen over de korte maar toch complete ceremonie.

Onthulling van het naambord

Speciaal voor deze onthulling van dit naambord moesten natuurlijk de nodige voorbereidingen worden getroffen. De juiste personen werden uitgenodigd, gewapende exercitie werd tot in detail beoefend, een fotograaf moest geregeld worden en natuurlijk mocht het volkslied hier niet ontbreken.

Nadat alle genodigden waren gearriveerd en hun plaatsen hadden ingenomen werd er een kort welkomstpraatje door mij verzorgd, waarbij een bijzonder woord van dank uitging naar de Lkol Van der Laan, Bataljonscommandant 11 (NL) Mechbat RHVS. Deze had ondanks zijn drukke programma toch nog even tijd gezien om tezamen met onze "jongste fuselier" de plaquette te onthullen. Na het welkomstpraatje werd de Lkol Van der Laan tezamen met de fuselier der tweede klasse Bullens uitgenodigd om de plaquette te

Tot in detail geoefend...

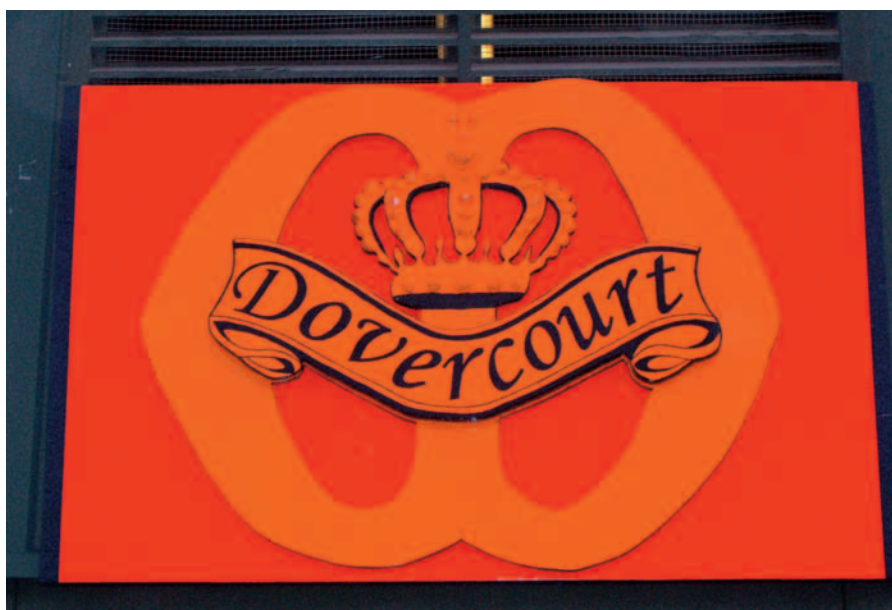
Brengt eregroet.

onthullen. Tijdens de onthulling werden de kpl's en manschappen van het 2e peloton in de houding gezet, waarbij het gewapende gedeelte "in den arm" geweer stond. Na de onthulling van de plaquette werd er een korte uitleg gegeven van de betekenis van de benaming "Dovercourt" met daarbij uiteraard de achterliggende gedachte over de gevoelsmatige verplichting als fuselier om de traditie in stand te houden en deze ook met trots uit te dragen.

Wilhelmus

Na de uitleg werd uit eerbied en respect voor de gevallen oud-strijders en tevens voor de tot nu toe gesneuvelde fuseliers het volkslied gespeeld. Uiteraard werd daarbij, zowel door het ongewapende - als het gewapende - deel de bijbehorende eregroet gebracht. Dit was tevens het einde van de ceremonie. De gasten werden door mij vriendelijk bedankt voor hun komst en na het indrukken waren de fuseliers ook weer vrij in beweging. Zoals eerder vermeld zou ik nog even terugkomen op de benaming "Dovercourt". Dovercourt was, en is waarschijnlijk nog steeds, de naam van een dorpje wat gedurende de 2e wereldoorlog in zijn geheel geëvacueerd was. Gedurende de trainingen en in afwachting op de verscheping naar het Europese vasteland zijn de oud-strijders hier gelegerd geweest. Dit alles zal niet langer hebben geduurd dan een aantal maanden, maar volgens verhalen hebben veel oud-strijders hier nog vele herinneringen aan.

Uiteindelijk heeft de totale ceremonie maar zo'n 15 minuten geduurd, maar ik ben van mening dat wij als fuselier hebben laten zien dat onze regimentstraditie voor ons fuseliers belangrijk is. We hebben dan ook door middel van deze ceremonie onze traditie met gepaste trots uitgedragen en wederom respect afgedwongen van de omringende eenheden. Ter afsluiting wil ik de Genmaj Hemmes hartelijk bedanken voor de openheid waarmee hij mij zijn verhaal heeft verteld over de geschiedenis van het nieuwe en voor ons nu belangrijke Dovercourt.

In "Oranje-Nassau blauwe kleur".

“Genootschap Vrienden van de Fuseliers”

Lourdes, de hemel op aarde!

**Tekst: Aalmoezenier Jan van Lieverloo,
voorzitter Genootschap.**

Eén volk uit verschillende naties! Dat was het thema van de 45e militaire bedevaart naar Lourdes gehouden van 14 tot 20 mei jl. Een bijzondere bedevaart deze keer vanwege de deelname van de Arubaanse delegatie en de aanwezigheid van de Tamboers en Pijpers van het Corps Mariniers. Beiden gaven een swingend tintje aan het geheel, wat een extra dimensie gaf aan dit 9e lustrum als je dat zo kan noemen.

Internationale ontmoeting van militairen als teken van verbroedering

Elk jaar is er in Lourdes, in Zuid-Frankrijk, een internationale ontmoeting van militairen, een bedevaart. Ooit is deze ontmoeting begonnen als een teken van verbroedering tussen Duitse en Franse militairen even na de tweede wereldoorlog en inmiddels uitgegroeid tot een evenement van ruim 15.000 militairen uit een dertigtal landen.

Op het 9e lustrum was ook het Genootschap vertegenwoordigd, vandaar dit verslag.

Dinsdagmiddag 14 mei om 17.30 uur was de opening in de Basilica Minor Onze Lieve Vrouwe van het Heilig Hart in Sittard, waar Luitenant Kolonel Voets menigeen kippenvel bezorgde door een prachtige versie van het Ave Maria ten gehore te brengen. En dan op weg! Voor de meeste deelnemers een achttien uur durende treinreis. Alleen de zieken werden 2 dagen later ingevlogen en arriveerden gelijktijdig met de legertop waaronder de Commodore Adema, de voorzitter van de Stichting Militaire Lourdes Bedevaart, de Commodore Bergsma, de Militair Attaché Kolonel Leenen, natuurlijk de Bisschop van de Katholieke kerk, Mgr. Dr. J.M. Punt en ook Luitenant Generaal Van Baal was aanwezig.

Groepsfoto op de Esplanade.

Luitenant-generaal Van Baal, pakkende speech.

Lourdes gevoel vastleggen

Van Baal, een betrokken mens ook vanuit zijn functie, hield een pakkende speech tijdens de receptie op zaterdagochtend, waar iedereen tijdens een informeel moment tijd had om met elkaar ervaringen uit te wisselen onder het genot van een drankje en de muziek van de steelband van de Marine.

Enkelen waagden een dansje, waaronder de cadetten van de KMA. Zij waren (al dan niet) vrijwillig geselecteerd voor de vlaggenwacht en hebben aan het eind hun ervaringen verteld in de laatste kerkdienst. Daarmee hebben ook zij een fantastische bijdrage geleverd aan de reis. Een impressie van de reis is op film gezet door de mannen van de audiovisuele dienst van de

Lichtprocessie op zaterdagavond, Ave Maria.

Marine. Zo filmden zij het officiële gedeelte, de dienst bij de grot om 6.45 uur, de openingsdienst, de kruisweg, de lichtprocessie en de slotviering. Daarnaast zijn er verschillende mensen geïnterviewd om hun verhaal te vertellen. Niets was de audiovisuele dienst te veel en zij hebben zich in allerlei bochten gewrongen om het Lourdes gevoel zo goed mogelijk vast te leggen op video. Een zeer moeilijke klus, want hoe leg je visueel vast wat er van binnen bij mensen gebeurt?

Er gebeurt in ieder geval veel met mensen, vooral mentaal gezien. Daarom was er ook dit jaar weer veel medische begeleiding aanwezig. De twee maatschappelijk werkers van het BNMO en de arts kregen dit jaar versterking van de militairen van het OCMGD. Zij hebben ervoor gezorgd dat ook de meeste zieken en getroffen een geslaagde bedevaart hebben gehad.

De vlaggenwacht tijdens de bedevaart in Lourdes.

Een ding staat vast. De Lourdes bedevaart trekt nog steeds veel deelnemers, allemaal met een eigen achtergrond: gelovig, ongelovig, op zoek naar een wonder, nieuwsgierig, sceptisch, ziek, militair en burger, man en vrouw, oud en jong.

De een gaat voor de eerste keer mee, de ander voor de 20ste keer, maar men komt tot dezelfde ontdekking; Lourdes doet iets met je! Dat 'iets' is voor iedereen anders, want ieder heeft zijn eigen verhaal. Het is niet onder woorden te brengen, maar dat moet je ervaren. Een gevoel van saamhorigheid en verbroedering. Misschien wel de hemel op aarde!

Uit het museum

Bijzonder vaandel voor museum Brigade en Garde

Tekst: Hans Sonnemans

Het vaandel van de Vereniging van Nederlandse Oud-strijders in België is vervangen. Het ruim vijftig jaar oude doek is versleten. Een nieuw exemplaar is inmiddels in gebruik bij de snel kleiner wordende vereniging. Het oude vaandel werd aangeboden aan het Legermuseum te Delft. Het Legermuseum heeft het op haar beurt overgedragen aan Museum Brigade en Garde Prinses Irene te Oirschot.

De man die vanaf het begin betrokken is geweest bij deze vereniging van "Belgische Nederlanders" is Hijman Roet. Geboren in Amsterdam, op 28 augustus 1914, en sinds mei 1919 woonachtig in Antwerpen. Roet is Engelandvaarder. Hij arriveerde in september 1941, samen met zijn vrouw, na lange omzwervingen in het Verenigd Koninkrijk. Daar nam hij dienst bij de Irene Brigade en diende als chauffeur bij de staf van de Tweede Gevechtsgroep. In Engeland werd zijn dochtertje geboren. Na de bevrijding van Nederland werd hij gedemobiliseerd en keerde terug naar België.

Vaandel, cadeau gekregen bij de eerste verjaardag van de vereniging

Roet: "In 1947 zijn drie leden van de Brigade, woonachtig in België, naar Tilburg gegaan. Daar was de eerste reünie van de Brigade van na de oorlog. In België zijn 35 oud-leden van de Brigade gedemobiliseerd. Die drie knapen, en daar was ik er één van, hebben toen gezegd: Volgend jaar huren we een bus en dan gaan we met zijn allen. In 1948 heb ik hierover geschreven naar de toenmalige Consul Generaal van Nederland in Antwerpen, dat was destijds Duko Middelburg. Hij vond het een geweldig idee en het leek hem een goed plan om een vereniging op te richten. Hiervoor zou hij steun vragen aan het Nederlands

VERENIGING VAN NEDERLANDSE

OUDSTRIJDERS IN BELGIË

Comité, want daarin zaten nog andere Nederlandse oud-strijders.

Eigenlijk was dat dus eerst helemaal niet onze bedoeling. De Vereniging van Nederlandse Oudstrijders in België werd in 1949 opgericht. In 1950 hadden we al 220 leden. Die leden waren afkomstig van de Koopvaardij, van de Luchtmacht, van het Leger, noem maar op. Eén van de eerste drie leden, was Hugo Nijkerk van de Brigade Signals. Hij heeft bij de eerste verjaardag een vaandel cadeau gegeven. Dat vaandel is gemaakt in Den Haag. Tegenwoordig is zoiets onbetaalbaar met al dat handwerk. We moesten het vaandel officieel laten goedkeuren door de Generale Staf, toen gevestigd in Clingendael. Er was namelijk een stuk rood-wit-blauw op aangebracht en daarvoor was die toestemming noodzakelijk. Het is toen goedgekeurd en uitgereikt bij het één jarig bestaan."

15 december 1950, de officiële inhuldiging van het vaandel van de vereniging in Antwerpen. Achter de bestuursleden met vaandel staat de Nederlandse Koninklijke Militaire Kapel.

Een beeld van de graventocht in 1962. Herdenking bij de twee graven van gesneuvelde Brigademilitairen in Leuven.

Tijdens de viering van dat éénjarig bestaan werden de eerste contacten gelegd met de gemeente Eindhoven. Zij waren bezig met de organisatie van een jaarlijkse fakkeltocht op 18 september, welke van Bayeux, via Brussel naar Eindhoven zou trekken. De Brusselse afdeling van de vereniging gingen zich bezighouden met organisatie van de plechtigheid bij het Graf van de Onbekende Soldaat.

Actieve vereniging

De vereniging was zeer actief in het organiseren van allerlei bijeenkomsten voor de leden. Heel bekend werden de Sint Niklaasfeesten, maar ook carnavalsfeesten, bals en niet te vergeten excursies op sociaal en cultureel terrein.

Vanaf 1957 nam de Brusselse afdeling deel aan de jaarlijkse fakkelloop op 11 november, ter herdenking van de gevallen van beide wereldoorlogen. Dit werd een groots opgezette herdenking, met veel militaire steun. De fakkel werd aangestoken aan de vlam van het Jan van Hoof monument aan de Waalbrug te Nijmegen. In 1970 moest worden gestopt met deze tocht.

Hoogtepunten in het bestaan van de vereniging waren ook twee groots opgezette reünies van de Vereniging van Oud-strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene, in 1958 en in 1968. Hierbij waren toen ruim 400 deelnemers. Jarenlang werd in september een graventocht gehouden, langs de graven van in België begraven Nederlandse militairen, in de meeste gevallen afkomstig van de Irene Brigade. De tocht begon dan in Leopoldsborg en ging door naar Leuven en Brussel.

Erevoorzitter

Hans de Leeuw uit Canada, ook afkomstig van de Brigade, is de eerste voorzitter van de vereniging. Roet blijft als medeoprichter en bestuurslid nauw betrokken bij de vereniging. Ook al had hij hiervoor eigenlijk geen tijd, omdat hij het te druk had met het opbouwen van zijn bestaan en de zorgen voor zijn jonge gezin. In maart 1963 werd hij voorzitter en dat zou hij blijven tot augustus 1989. Daarna werd hij benoemd tot erevoorzitter.

Hijman Roet als voorzitter (tweede van rechts). De man met het vaandel is secretaris Johan Dieffenbach.

Voor een goede match ga je toch naar Vedior.

Keizersgracht 23, 5611 GC Eindhoven
Telefoon (040) 243 88 01

Vedior. Voor werk.

Bedrijfsnaam: Landgoed Huize Bergen

Adres : Glorieuxlaan 1

Postcode : 5261 SG

Plaats : Vught

Telefoon : 073-6579124

Fax : 073-6561550

Email : info@huizebergen.nl

Internet : www.huizebergen.nl

Waar een gast ook echt te gast is...

Op een steenworp afstand van 's-Hertogenbosch, direct gelegen aan de A2 in Vught, ligt verscholen tussen het groen Landgoed Huize Bergen. Met in totaal 7 gebouwen verspreid over het park bieden wij vergaderconferentie- en studiemogelijkheden voor praktisch iedere bijeenkomst. De in totaal 18 vergaderzalen, 71 1/2 pers.kamers met d/t/v. en 25 meerpersoonkamers bieden plaats aan groepen van 12 tot 200 personen.

Een verblijf op Landgoed Huize Bergen staat garant voor een prettig en sfeervol verblijf.

Door het leveren van kwaliteit, een uitstekende keuken en een service waarin de brabantse gemoedelijkheid doorklinkt proberen wij de voorwaarden te scheppen waarin de gast zich thuisvoelt.

Dagarrangementen vanaf € 27,50

(incl. koffie, thee, water, mints, lunch)

Middagarrangement met diner vanaf € 38,50

(incl. koffie, thee, water, mints, 3 gangen diner)

Tweedaags arrangement vanaf € 115,50

(incl. koffie, thee, water, mints, 2 x lunch, diner en overnachting op basis van 1 pers.kamer met d/t en ontbijt)

(Vanaf 12 personen is de zaalhuur inbegrepen)

In de vakantieperioden en weekenden bieden wij speciale arrangementen aan! (informeer vrijblijvend)

Een uitstekende accommodatie met een ongedwongen sfeer

Conferentiecentrum De Spreeuwel is dé accommodatie voor uw trainingen, vergaderingen of andere bijeenkomsten. Gelegen in een zeer bosrijke omgeving die volop ontspanningsmogelijkheden biedt. U heeft de beschikking over een 12-tal modern ingerichte conferentiezalen en twee gezellige restaurants.

De grote sportvelden en zogenaamde "werkkuiten" zijn uitermate geschikt voor communicatietrainingen en outdoorprogramma's, die wij voor U op maat samen kunnen stellen.

Voor meer informatie, bel 013-504 13 92.

De Spreeuwel

conferentie- en studiecentrum

Spreeuwelsedijk 9, 5091 KS Westelbeers
Telefoon: 013 - 504 13 92 • Fax: 013 - 504 30 28
Internet: www.despreeuwel.nl

Stichting Fondsenwerving Militaire Oorlogs- en Dienstslachtoffers.

S F M O

De Vereniging van Oud Strijders Indië Bataljons van het Garde Regiment Prinses Irene ontvangt jaarlijks een subsidie van bovengenoemde stichting.

Deze stichting verkrijgt haar middelen uit de opbrengsten van de **Bank-Giroloterij**.

Uw deelname aan deze loterij wordt vanaf deze plaats dan ook van harte aanbevolen.

1000 Handige bijzettafeltjes!

*Tot 27 april krijgt iedereen die een
DFD Basispakket Militairen of
een autoverzekering afsluit dit
collectorsitem gratis.*

*Reageer snel via www.dfd.nl
of bel (040) 20 73 100*

Assurantiën • Hypotheken • Arbeidsvoorwaardenadvies
(040) 20 73 100 • www.dfd.nl • dfd@dfd.nl

